Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

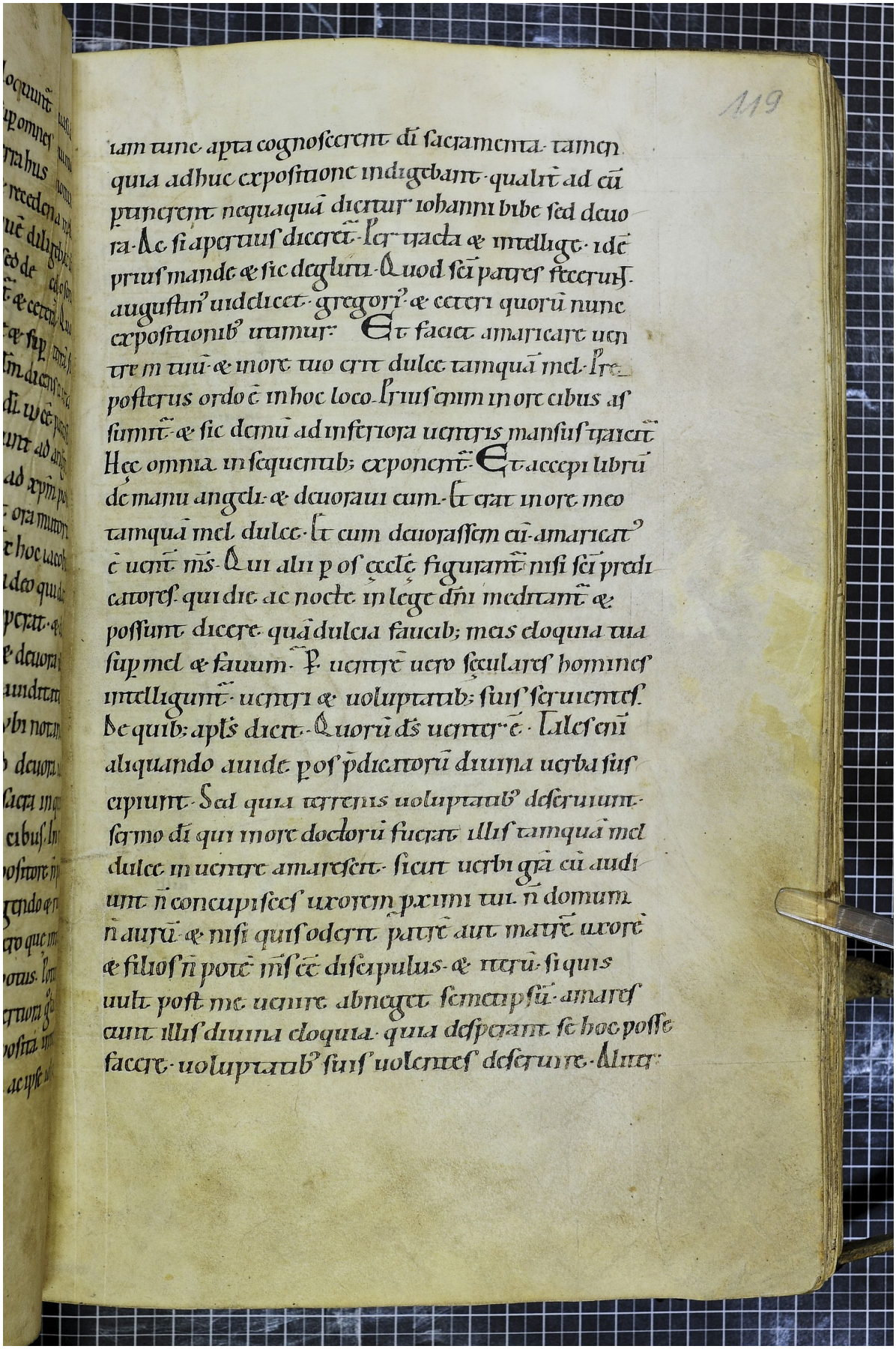

119

iam tunc apta cognoscerent dī sacramenta. tamen
quia adhuc expositione indigebant. qualiter ad eū
pungerent nequaquā dicitur iohanni bibe sed deuo
ra. Ac si apertius diceret. Lege tacta & intelligē. idē
prius mande & sic deglutī. Quod sēi patres fecerunt.
augustinus uiddicet. gregorius & ceteri quorū nunc
expositionib' utamur. Et facet amaricare ue
trem tuū. & in ore tuo erit dulce tamquā mel. Re
posterus ordo ē in hoc loco. Prius enim in ore cibus as
sumitur. & sic demū ad inferiora uentris mansus tranſeat.
Hęc omnia in sequentib; exponentur. Et accepi librū
de manu angeli. & deuorauī eum. Et erat in ore meo
tamquā mel dulce. Et cum deuorassem eū. amaricatus
ē uentr' mē. Qui alii p os ecclē figuramur nisi sēi predi
catores. qui die ac nocte in lege dni meditantur. &
possunt dicere. quā dulcia faucib; meis eloquia tua
sup mel & fauum. P. uentre uero seculares homines
intelliguntur. uentri & uoluptatib; suis seruientes.
De quib; apls dicit. Quorū ds uenter ē. Tales enī
aliquando auide pos' pdicatorū diuina uerba sus
cipiunt. Sed quia terrenis uoluptatib' deseruiunt.
sermo dī qui more doctorū fuerat illis tamquā mel
dulce in uentre amarescit. sicut uerbi grā cū audi
unt. n concupiscēs uxorem proximi tui. n domum
n aurū. & nisi quis oderit patrē aut matrē uxorē
& filios n potest mis ēe discipulus. & iterū. si quis
uult post me uenire abneget semetipsū. amaresc
unt illis diuina eloquia. quia desperant se hoc posse
facere. uoluptatib' suis uolentes deseruire. Alter